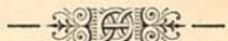

* * *

гущери и змии. Природата е надарила секретаря да се бори противъ най-очасните змии, затова всѣка змия бѣга отъ тая птица. Интересна е борбата между змиите и секретаря. Като види змията, че не може да избѣга, издига си главата, почва силно да съска и показва отровните си зѣби. Секретарътъ разпѣрва крилѣ: съ едното удря змията, а съ другото се пази. Ако успѣе да настѫпи змията съ дѣлгия си кракъ, веднага ѝ нанася силни удари съ човката си, слѣдъ което змията умира и става най-добра храна на секретаря.

Цвѣта на черните дѣца.

Единъ нѣмски лѣкаръ, който е прѣживѣлъ много години въ горѣща Африка, разказва много интересни наблюдения върху цвѣта на черните дѣца. Малкото *негрче*, или дѣтето на черните хора се ражда съ сѫщия цвѣтъ на кожата си, както нашите, европейски дѣца. Два-три дена подиръ рождението, кожата му става постепенно *мургава* и синкова, като цвѣта на люляката. Още подиръ два дена кожата става *ясно-кестенева* и остава такава около 3—4 мѣсєци. Най-послѣ кожата почернява съвѣршено, като вѣгленъ.

